

mener, at det er så vigtigt at lave en skarp adskillelse mellem det religiøse og det verdslige, som jeg også synes er vigtig. Så kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Søren Krarup ofte bruger religion som et argument.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg hørte integrationsministeren foreslå, at vi skal lave et symposium, men det er jo faktisk ganske væsentligt.

Må jeg sige til hr. Kamal Qureshi, at der jo overhovedet aldrig er tale om, at en luthersk præst kan bruge religionen som argument. Der er tale om en forståelse af, at hvis ikke et ord med absolut myndighed sætter adskillelsen mellem åndeligt og verdsligt regimente, mellem Guds og kejserens rige, så bliver det ikke sat.

Det er derfor, det er så overmåde overfladisk i øjeblikket at høre folk komme og fortælle – som også hr. Kamal Qureshi – at det er oplysningstidens adskillelse af politik og religion, det handler om. Denne oplysningstid førte ganske logisk til alle mulige totalitære regimer, begyndende med den franske revolution. Det er kristendommens fastholdelse af adskillelsen mellem åndeligt og verdsligt regimente, der sætter det verdslige, og derfor er kristendommen simpelt hen det afgørende i dansk kultur; ikke sådan at dansk kultur er kristen, men sådan at kristendommen har sat dansk kulturs stæde eller væsen.

Kl. 13.35

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg føler mig altid lidt underlig i de her debatter, når jeg kommer efter hr. Søren Krarup, fordi jeg ligesom skal vende tilbage til den strengt verdslige verden og en prosaisk behandling af et lovforslag, men sådan er nu det. Og det er vilkårene.

Noget af det, der er blevet ændret markant, da den nye regering trådte til, og da der var et nyt flertal i Folketinget, var jo, som det har været nævnt utallige gange, at der kom en ny udlændingepolitik. I foråret gennemførte vi en række stramninger, som vi i Det Konservative Folkeparti var særdeles tilfredse med og meget glade for.

Nu kommer så anden del, og den kommer lidt i flere afdelinger, men er begyndelsen til en

bedre integrationsindsats. Formålet med integrationsindsatsen, både før og efter det her lovforslag, er jo, at udlændinge, der af den ene eller anden grund kommer til Danmark, så hurtigt som muligt skal kunne deltage i samfundslivet og i arbejdslivet på lige fod med den øvrige del af befolkningen. Jeg tror, det er noget af det, vi alle sammen kan blive helt enige om.

Jeg er overbevist om, at to af de allervigtigste midler til en god integration og en god kontakt til det øvrige samfund er sprog og arbejde. I regeringens integrationsudspil fra marts måned er der nævnt fire hovedtemaer i integrationsindsatsen. Det er: Hurtigt i arbejde, effektiv danskundervisning, en bedre udnyttelse af kvalifikationer og så et punkt, der hedder: Integration, et fælles anliggende. Lovforslaget tager fat i nogle af de tiltag, der er foreslået i udspillet.

Inden jeg nævner nogle få udvalgte punkter fra forslaget, vil jeg sige, at en rød tråd gennem det hele jo er større fleksibilitet og større smidighed i tilrettelæggelsen af integrationsforløbene. Systemerne skal i videst muligt omfang tage hensyn til, at de mennesker, det her drejer sig om, har meget forskellige forudsætninger og meget forskellige muligheder for deres deltagelse i integrationsprogrammerne og meget forskellige muligheder for at få et godt udbytte af dem.

Men som sagt vil jeg lige nævne et par af punkterne, og noget af det, der har været nævnt, er, at der brydes med sprogcentrenes monopol og blødes op i holdsætningerne i danskundervisningen. Formålet med det er bl.a., at kommuner og virksomheder skal få mere fleksible muligheder for at kombinere danskundervisningen med beskæftigelse på det private arbejdsmarked, med aktivering eller med uddannelsesforløb.

I sammenhæng hermed skabes der også mulighed for, at kommunerne kan inddrage sprogcentre og eventuelt andre udbydere af danskundervisning i beskæftigelsesindsatsen i forbindelse med formidling af job eller arbejdspraktik. Det tror jeg er en rigtig god ting, for jeg tror en traditionel arbejdsformidling er mindre egnet til at finde job til flygtninge/indvandrere, som er i færd med at vinde fodfæste i samfundet, end netop dem, der underviser på dansk kurserne. Dét får man et kendskab til den enkelte person, som gør, at man på en positiv og god måde kan bidrage til, at de finder et job.

Vedrørende udlændinge, der medbringer en uddannelse fra hjemlandet, som ikke umiddel-